

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้น้ำมันครีบบำบัดในเครือข่ายชาวอโศก การวิจัยเชิงพรรณนา

(descriptive study) ณ จุดเวลา (Cross-sectional study)

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม ถามข้อมูลทั่วไป ถามเรื่อง เพศ อายุ ที่อยู่ การศึกษา อาชีพ รายได้ แหล่งที่ได้รับข่าวสารน้ำมันครี เหตุผลที่ใช้ วิธีการใช้ ระยะเวลาที่ใช้ ผลของการใช้ และอาการไม่พึงประสงค์ (Adverse reaction)

การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือ ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เรื่องปัสสาวะบำบัดและการวิจัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเครื่อง (Validity) ของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการ

แบบสอบถาม โดยการขอความร่วมมือจากผู้นำชาวชุมชนชาวอโศก ไปเก็บข้อมูลที่ชุมชนอโศก และขอความร่วมมือ ให้เห็นใจยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และสามารถอ่านออกเขียนได้ ในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามตามที่ได้สร้างขึ้น เก็บข้อมูล วันที่ 9-10 มิถุนายน 2547 ณ พุทธสถานสันติอโศก กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์และประมวลผล

- 1.วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการทางสถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2.ใช้คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ประมวลผล และนำเสนอข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษา การใช้น้ำมูตรบำบัดในเครื่องช่วยชาวอโศก กลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวอโศกที่ใช้ปัสสาวะบำบัด และ เจริญไวยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และสามารถอ่านออกเขียนได้ จำนวน 204 คน จากพุทธสถานสันติอโศก กรุงเทพฯ จำนวน 57 คน พุทธสถานปฐมอโศก จ.นครปฐม จำนวน 5 คน พุทธสถานสิริระอโศก จ.ศรีสะเกษ จำนวน 11 คน พุทธสถานศาลิอโศก จ.นครสวรรค์ จำนวน 8 คน พุทธสถานสีมาอโศก จ.นครราชสีมา จำนวน 26 คน พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี จำนวน 38 คน พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ จ.เชียงใหม่ จำนวน 49 คน พุทธสถานทักษิณอโศก จ.ตรัง จำนวน 3 คน และ สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ จำนวน 7 คน ซึ่งมาร่วมชุมนุมกันในวันอโศกรำลึกครั้งที่ 23 ในวันที่ 9-10 มิถุนายน 2547 ณ พุทธสถานสันติอโศก กรุงเทพฯ เพื่อศึกษาถึงแหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับปัสสาวะบำบัด ศึกษาถึงวิธีในการใช้ปัสสาวะบำบัดและเหตุจูงใจที่ใช้ ระยะเวลาที่ใช้ เหตุผลที่ใช้ปัสสาวะบำบัด ผลข้างเคียงหรืออาการไม่พึงประสงค์ และผลที่เกิดจากการใช้ปัสสาวะบำบัด

ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เช่น อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา ที่พักอาศัย อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการใช้ปัสสาวะบำบัด เช่น แหล่งข้อมูลความรู้ วิธีในการใช้ เหตุจูงใจที่ใช้ ระยะเวลาที่ใช้ เหตุผลที่ใช้ ผลข้างเคียงหรืออาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ ผลที่เกิดจากการใช้ และการแนะนำให้ผู้อื่นใช้ปัสสาวะบำบัด

ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 18 – 87 ปี พบว่า มีอายุเฉลี่ย 51.3 ปี

กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ร้อยละ 39.6 เพศหญิงร้อยละ 60.4 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด คิดเป็นร้อยละ 40.6

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง โดยเฉพาะเขตเทศบาล มากถึงร้อยละ 68.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นนักปฏิบัติธรรม คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 14.4 และมีเพียงส่วนน้อยประกอบอาชีพเป็นข้าราชการบำนาญ คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องน้ำมูตรจากพระภิกษุ คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องน้ำมูตรจากญาติธรรม คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาอีก ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องน้ำมูตร

จากการอ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์ และหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 36.0 และมีเพียงส่วนน้อย ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องน้ำมูคร จากตำราพระไตรปิฎก คิดเป็นร้อยละ 29.0 ตามลำดับ ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล N = 204
	ค่าร้อยละ (%)
เพศ	
ชาย	38.7
หญิง	61.3
สถานภาพสมรส	
โสด	40.6
สมรส	40.6
ระดับการศึกษา	
ประถมศึกษา	42.6
มัธยมศึกษา	21.1
แหล่งที่อยู่อาศัย	
ในชุมชนเมือง เขตเทศบาล	68.8
การประกอบอาชีพ	
นักปฏิบัติธรรม	40.7
รับจ้าง	14.4
ข้าราชการบำนาญ	10.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการใช้น้ำมูตรบำบัด

แหล่งได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องน้ำมูตร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากพระภิกษุร้อยละ 46.0 ญาติธรรม ร้อยละ 40.0 เอกสาร สิ่งพิมพ์ และหนังสือ 36.0 % และตำราพระไตรปิฎก 29.0 %

วิธีการใช้น้ำมูตร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตร คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาใช้น้ำมูตร หยอดตา คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาใช้น้ำมูตรทา คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาใช้น้ำมูตรสระผม คิดเป็นร้อยละ 19.0 และส่วนน้อยใช้น้ำมูตรอาบ คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตรตอนเช้า คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาดื่มน้ำมูตรก่อนนอน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และส่วนน้อยดื่มน้ำมูตรตอนเย็น คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตร ไม่ต้องมีกรรมวิธีใดๆ คิดเป็นร้อยละ 92.0 และส่วนน้อยดื่มน้ำมูตร มีกรรมวิธีคองด้วยสมอ และมะขามป้อม คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการจูงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า คิดเป็นร้อยละ 58.0 และส่วนน้อยมีเหตุจูงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากมีผู้แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 38.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีดื่มน้ำมูตรแล้วไม่ก่อให้เกิดผลข้างเคียงใดๆ คิดเป็นร้อยละ 29.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้ำมูตรมาแล้วเฉลี่ย 6.5 ปี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้ำมูตรบำบัดเพื่อรักษาโรค คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาใช้น้ำมูตร เพื่อให้สุขภาพดี และแข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 40 และส่วนน้อยใช้น้ำมูตรเพื่อการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 31

กลุ่มตัวอย่างพบว่าตนเองใช้น้ำมูตรแล้วมีผลข้างเคียง คือ ส่วนใหญ่มีอาการท้องเสีย คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมามีอาการไอ อ่อนล้า คัน คิดเป็นร้อยละ 2.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้น้ำมูตรรวมกับการรักษาวิธีอื่น คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมา ใช้ร่วมกับการรับประทานยาแผนโบราณและสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 21.3 และส่วนน้อยใช้ร่วมกับการรับประทานยาแผนปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 13.7

กลุ่มตัวอย่างเห็นผลจากการใช้น้ำมูตรบำบัดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 87.0

กลุ่มตัวอย่างได้แนะนำให้บุคคลอื่นใช้น้ำมูตรบำบัด คิดเป็นร้อยละ 84.0

อภิปรายผลการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะวิธีการใช้ปัสสาวะบำบัดกับร่างกาย

จากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตร คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาใช้น้ำมูตร หยอตก คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาใช้น้ำมูตรทา คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาใช้น้ำมูตรสระผม คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ ส่วนน้อยใช้น้ำมูตรอาบ คิดเป็นร้อยละ 12.0

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตรตอนเช้า คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาดื่มน้ำมูตร ก่อนนอน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และส่วนน้อยดื่มน้ำมูตรตอนเย็น คิดเป็นร้อยละ 12.7

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มน้ำมูตร ไม่ต้องมีกรรมวิธีใดๆ คิดเป็นร้อยละ 92.0 และส่วนน้อย ดื่มน้ำมูตรมีกรรมวิธีดองด้วยสมอ และมะขามป้อม คิดเป็นร้อยละ 4.0

และผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้ำมูตรบำบัดเพื่อรักษาโรค คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา ใช้น้ำมูตรเพื่อให้อุณหภูมิ และแข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 40 และส่วนน้อยใช้น้ำมูตรเพื่อการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 31

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายแพทย์ธรรมจักรี รัฐมหาธาตุย์ ประเทศอินเดีย ได้ทดลองให้ ผู้ป่วยจำนวน 200 คน ดื่มน้ำปัสสาวะของตนเอง และติดตามผลการแพทย์อย่างใกล้ชิด ได้ข้อสรุปสำคัญ คือ

1. เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะแล้วร่างกายจะสามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น และอัตราการเผาผลาญของร่างกายสูงขึ้น
2. การดื่มน้ำปัสสาวะจะช่วยให้ร่างกายสร้างเม็ดเลือดแดงมากขึ้นในผู้ป่วยทุกราย และปริมาณฮีโมโกลิน

ในเลือดก็สูงขึ้นด้วย เขาเชื่อว่าบทบาทสองประการนี้สำคัญมากเพราะช่วยให้เกิดการบำบัดรักษา โรคและอาการเจ็บป่วย ได้หลายกรณี ด้วยกลไกของเอนไซม์ ฮอร์โมน และเกลือแร่ ทั้งช่วยให้ภูมิคุ้มกันต้านทานดีขึ้นอีกด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของนายแพทย์บรรจบ ชุณหสวัตติกุล, 2546: 36-7) พบว่า สารต่างๆ ใน ปัสสาวะถึงแม้จะมีน้อย แต่พบว่า อยู่ในรูปแบบที่มีศักยภาพสูง เมื่อดื่มเข้าไปจะซึมผ่านเยื่อกระดาษอย่างรวดเร็ว และเกิดผลต่อร่างกาย

สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย 2 คน พบว่า เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะจะทำให้มี จิตใจสดชื่น อารมณ์ดีขึ้น แจ่มใส เป็นเพราะ ในปัสสาวะมีฮอร์โมน เมลาโทนิน(Melatonin) ซึ่งพบในปัสสาวะตอนเช้า

สอดคล้องกับ จอห์น ดับบิว อาร์สตรอง ชาวอังกฤษ (อ้างใน สุวิชัย ปรัชญาปารมิตา, 2541:179 –182) ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนปัสสาวะบำบัด โดยได้เขียนไว้ในหนังสือเรื่อง น้ำแห่งชีวิต (Water of Life: A Treatise on Urine Therapy) ในรายละเอียดนั้น บันทึกเกี่ยวกับประวัติผู้ป่วยด้วยโรคต่างๆ ได้แก่ มะเร็ง เบาหวาน วัณโรค โรค เกี่ยวกับลิ้นหัวใจ ปัญหาที่กระเพาะปัสสาวะ มาลาเรีย ไข้ แผล ไฟลาม โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด และ โรคอื่นๆอีก มากมาย ซึ่งรักษาให้หายได้ด้วยกรอดอาหารหลังดื่มน้ำปัสสาวะ ระหว่างการอดอาหารนั้น การดื่มน้ำปัสสาวะจะช่วยให้ เสริมสร้างและปรับสภาพอวัยวะที่สำคัญต่างๆ รวมทั้งถ้าใส่ ปัสสาวะบำบัดใช้รักษาทุกโรคด้วยวิธีการอย่างเดียวกัน

หมด

และตรงกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ http://go.to/cool_health ได้เสนอไว้ว่า การใช้ปีสสาวะบำบัดมี 2 แบบ คือ แบบใช้ภายใน และแบบใช้ภายนอก ดังนี้

แบบใช้ภายใน

1. การดื่มน้ำ ดื่มน้ำปีสสาวะตอนเช้า ช่วงกลางของปีสสาวะ (ส่วนคืน ส่วนปลายทิ้งไป) โดยเริ่มต้นจาก 5 - 10 หยด ก่อนอื่นค่อยๆเพิ่มจนถึง 1 แก้ว ประมาณ 100 ซีซี มีประโยชน์ในการรักษาโรคทั่วไป
2. การล้างพิษ ดื่มน้ำปีสสาวะตลอดทั้งวัน ยกเว้นตอนเย็น และดื่มน้ำสะอาดด้วยเป็นการล้างพิษ ออกจากร่างกาย โดยทำให้เลือดสะอาดขึ้น พิษจะถูกกำจัดออกจากร่างกายทางอุจจาระ เหงื่อ และการหายใจ
3. การกลั้วคอ เมื่อมีอาการเจ็บคอ ปวดฟัน และเมื่อมีอาการ ไอ เป็นหวัด
4. สอนทวาร ใช้ดีท็อก(Detoxification) โดยการสวนปีสสาวะเข้าไปในทวาร เพื่อล้างลำไส้ และเป็นการกระตุ้นภูมิคุ้มกันของร่างกาย
5. หนองหู-ตา เมื่อมีอาการหูและต้ออักเสบโดยการใช้ปีสสาวะผสมน้ำสุกที่สะอาดแล้วนำหนองหู-ตา
6. สูดเข้าจมูก สูดเอาปีสสาวะสดๆ ตอนเช้าเข้าจมูกทั้งสองข้างเพื่อล้างโพรงจมูก สำหรับคนที่ เป็นไซนัส เป็นหวัด ภูมิแพ้(ลักษณะน้ำมูกไหลเป็นประจำ)

แบบใช้ภายนอก

1. ใช้ทา นวดผิวหนัง โดยการนวดร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วน ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง แล้วล้างออก จะช่วยรักษาโรคผิวหนังได้ โดยเฉพาะรักษาผิวหนังที่โดนแดดเผา
2. ล้างเท้า กรณีมีปัญหาที่ผิวหนังและเล็บเท้า
3. สระผม ช่วยทำให้ผมสะอาด นุ่มสลวย และทำให้ผมดกดำ

และปีสสาวะสามารถรักษาอาการปวดหลัง รักษาแผลโดยเฉพาะแผลไฟไหม้ อาการหอบหืด ไมเกรน มะเร็งผิวหนัง ผื่นแพ้ กามโรค ปวดตามข้อ ท้องผูก มาลาเรีย อาการหวัด คับอึกเสบ โรคผิวหนัง ความดันโลหิตสูง เป็นต้น

2. ปีสสาวะบำบัดลักษณะใช้ร่วมกับการรักษาวิธีอื่นๆโดยตนเอง และแนะนำให้ผู้อื่นใช้

จากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้น้ำบุตรร่วมกับการรักษาวิธีอื่น คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมา ใช้ร่วมกับกำรรับประทานยาแผนโบราณและสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 21.3 และส่วนน้อยใช้ร่วมกับการรับประทานยาแผนปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 13.7

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้ำบุตรมาแล้วเฉลี่ย 6.5 ปี

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเห็นผลจากการใช้น้ำบุตรบำบัดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 87.0

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แนะนำให้บุคคลอื่นใช้น้ำบุตรบำบัด คิดเป็นร้อยละ 84.0

และผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อดื่มน้ำบุตรแล้วไม่ก่อให้เกิดผลข้างเคียงใดๆคิดเป็นร้อยละ 200

ซึ่งสอดคล้องกับ มาตินลาล่า เสนอว่า ไม่แนะนำให้ใช้ปัสสาวะร่วมกับยาต่างๆ แต่มีบางรายที่ป่วยมากหรือเป็นการป่วยระยะสุดท้าย ได้แก่ มะเร็ง เอชส์ เป็นต้น นำสู่การตัดสินใจใช้ปัสสาวะบำบัดร่วมกับการใช้ยา แต่พบว่าไม่เกิดผลผิดปกติหรือผลปกติใดๆ แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า ปัสสาวะเป็นตัวกระตุ้นอย่างดีต่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย บุคคลที่ใช้ปัสสาวะลักษณะนี้บอกว่า ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เช่นอาการปวดหัว อาเจียน ถ่ายเหลวดีขึ้น รู้สึกอยากรับประทานอาหารมากขึ้น จนกระทั่งน้ำหนักเพิ่มขึ้น 10 กิโลกรัมต่อเดือน และหลายคนเสนอว่า อาการดีขึ้นทันทีเมื่อเริ่มดื่มปัสสาวะ คนไข้หลายรายในโรงพยาบาลฟื้นตัวรวดเร็วถึงกับทำให้แพทย์ผู้ทำการรักษาจน ถึงขั้นกลับบ้านดำรงชีวิตตามปกติ คุณมาตินลาล่าถึงกับกล่าวว่า "ไม่รู้จริงๆว่า คนเหล่านั้นทำร่างกายจึงตอบสนองต่อปัสสาวะออกมาในลักษณะที่ดี จากเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ <http://www.stinkys-wellness-cafe.com/urine.html> page:17-20

และซึ่งสอดคล้องกับรายงานสารอ โสภ ฉบับที่ 169-241 พ.ศ.2537-2544 มีผู้ใช้ น้ำปัสสาวะทั้งสิ้น 49 คน โดยไม่ได้ระบุอายุของผู้ดื่ม ซึ่งเป็นการให้ข้อมูล โดยตัวผู้ป่วยเอง หายจากโรคที่ป่วย 41 คน ไม่หาย 1 คน (ป่วยเป็น เอชส์+ve) มีอาการกลุ่มเครือ 2 คน

3. ลักษณะปัสสาวะบำบัดกับอาการข้างเคียงที่เกิดขึ้น

จากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างพบว่าตนเองใช้น้ำมูตรแล้วมีผลข้างเคียง คือ ส่วนใหญ่มีอาการท้องเสีย คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมามีอาการ ไข้ อ่อนล้า คิดเป็นร้อยละ 2.5

ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาUrine therapy-omaha's heartland center.html นำเสนอว่า ปัสสาวะสดปราศจากเชื้อ แต่ถ้าทิ้งไว้แบคทีเรียจะเติบโตได้ ดังนั้น แนะนำให้ดื่มปัสสาวะสดเท่านั้น

4. ลักษณะปัสสาวะบำบัดกับหลักความเชื่อของศาสนา

จากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการจงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า คิดเป็นร้อยละ 58.0 และส่วนน้อยมีเหตุจงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากมีผู้แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 38.0

ซึ่งสอดคล้องกับ ในสมัยพุทธกาล พระภิกษุก็มีการใช้น้ำปัสสาวะ ดองลูกสมอ มะขามป้อมไว้ฉันเพื่อเป็นยารักษาโรค และ ด้านการแพทย์แผนไทย มีการใช้ปัสสาวะเป็นกระสายยา ใช้ดองสมุนไพรหลายชนิดโดย สืบทอดผ่านทางพระภิกษุนักปฏิบัติของพระพุทธศาสนา และมีหลักการดื่ม โดยเก็บปัสสาวะตอนกลาง ให้ดื่มก่อนนอน ให้ดื่ม 100 ซีซี(ประมาณ 1 ส่วน 3 แก้ว) และดื่มนอนอีกครั้ง และเสนอไว้ว่า การดื่มปัสสาวะตอนเช้า ช่วยให้จิตใจสงบ ทำสมาธิได้ดีขึ้น และคนไทยโบราณ มีการใช้ผ้าอ้อมชุบน้ำปัสสาวะเด็ก แล้วนำกวาดล้างเด็กเพื่อแก้อาการผื่นขาว ใช้น้ำปัสสาวะทา ใช้ปัสสาวะรดบริเวณแผลถูกแมลงกัดต่อย

สมัยกรีก โรมัน มีบันทึกว่า ประชาชนมีการใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรค

พิธีกรรมของฮินดู Tantric Tradition ซึ่งเป็นความเชื่อไสยศาสตร์ เชื่อว่า เมื่อ 4,000 ปี การดื่มปัสสาวะของชาวอินเดียมีเหตุผลว่า ดื่มแล้วทำให้มีพลังงาน(พลังทางเพศ)

ในหลักการปฏิบัติของอินเดียเรียกว่า สยัมภู กัลปวีลี ถือได้ว่า การดื่มน้ำปัสสาวะ เป็นการได้น้ำทิพย์ของพระสิวะ

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การใช้นํ้ามูตรในเครื่องช่ยอ โสภ นั้น เป็นการศึกษาใช้วิธีการสำรวจเชิงพรรณนา โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวแทนประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ เครื่องช่ยอ โสภ จำนวน 204 คน ณ พุทธสถานสันติอ โสภ กรุงเทพมหานคร ระยะเวลาเก็บข้อมูล 2 วัน (ระหว่างวันที่ 9-10 มิถุนายน 2548) เพื่อศึกษาถึงแหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับปัสสาวะบำบัด ศึกษาถึงวิธีในการ ใช้ปัสสาวะบำบัดและระยะเวลาที่ใช้ ศึกษาเหตุผลที่ใช้ปัสสาวะบำบัด และศึกษาถึงอาการไม่พึงประสงค์ของการใช้ปัสสาวะบำบัด

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 18 - 87 ปี พบว่า มีอายุเฉลี่ย 51.3 ปี เพศชาย ร้อยละ 39.7 เพศหญิง ร้อยละ 61.3 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และ โสภ คิดเป็นร้อยละ 40.6 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง โดยเฉพาะเขตเทศบาล มากถึงร้อยละ 68.8 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นนักปฏิบัติธรรม คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 14.4 และมีเพียงส่วนน้อยประกอบอาชีพเป็นข้าราชการบำนาญ คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องนํ้ามูตรจากพระภิกษุ คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องนํ้ามูตรจากญาติธรรม คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาอีก ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องนํ้ามูตรจากการอ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์ และหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 36.0 และมีเพียงส่วนน้อย ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องนํ้ามูตรจากตำราพระไตรปิฎก คิดเป็นร้อยละ 29.0 ตามลำดับ

วิธีการใช้นํ้ามูตร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มนํ้ามูตร คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาใช้นํ้ามูตร หยอดตา คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาใช้นํ้ามูตรทา คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาใช้นํ้ามูตรสระผม คิดเป็นร้อยละ 19.0 และส่วนน้อยใช้นํ้ามูตรอาบ คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ดื่มนํ้ามูตรตอนเช้า คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาดื่มนํ้ามูตรก่อนนอน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และส่วนน้อยดื่มนํ้ามูตรตอนเย็น คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ดื่มนํ้ามูตรไม่ต้องมีกรรมวิธีใดๆ คิดเป็นร้อยละ 92.0 และส่วนน้อยดื่มนํ้ามูตรมีกรรมวิธีดองด้วยสมอ และมะขามป้อม คิดเป็น

ร้อยละ 4.0 ส่วนใหญ่ได้รับการจูงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า คิดเป็นร้อยละ 58.0 และส่วนน้อยมีเหตุจูงใจให้ดื่มน้ำมูตรจากมีผู้แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อดื่มน้ำมูตรแล้วไม่ก่อให้เกิดผลข้างเคียงใดๆ คิดเป็นร้อยละ 29.0 ส่วนใหญ่ใช้น้ำมูตรมาแล้วเฉลี่ย 6.5 ปี ส่วนใหญ่ใช้น้ำมูตรบำบัดเพื่อรักษาโรค คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาใช้น้ำมูตรเพื่อให้อารมณ์ดี และแข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 40 และส่วนน้อยใช้น้ำมูตรเพื่อการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 31 ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้น้ำมูตรร่วมกับการรักษาวิธีอื่น คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาใช้ร่วมกับการรับประทานยาแผนโบราณและสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 21.3 และส่วนน้อยใช้ร่วมกับการรับประทานยาแผนปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 13.7 กลุ่มตัวอย่างพบว่าภาคตนเองใช้น้ำมูตรแล้วมีผลข้างเคียง คือ ส่วนใหญ่มีอาการท้องเสีย คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมามีอาการไข้ อ่อนล้า กัน คิดเป็นร้อยละ 2.5 พบว่าเห็นผลจากการใช้น้ำมูตรบำบัดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 87.0 และได้แนะนำให้บุคคลอื่นใช้น้ำมูตรบำบัด คิดเป็นร้อยละ 84.0

ข้อเสนอแนะการศึกษา มีดังนี้

1. ควรดำเนินการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น ประชาชนทั่วไป พระภิกษุ เป็นต้น ด้วยเหตุผลให้งานวิจัยมีความเชื่อถือ และชัดเจนในวัตถุประสงค์มากขึ้น
2. สำหรับข้อคำถาม เห็นสมควรมีการออกแบบให้ครอบคลุม โดยให้นำเอาข้อมูลการทบทวนวรรณกรรมด้านต่างๆ นำมาสังเคราะห์ และวิเคราะห์ แล้วนำเอาประเด็นที่สำคัญต่างๆ มาเป็นข้อคำถาม เพราะจะทำให้ข้อคำถามมีความครอบคลุมในภาพของลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัสสาวะบำบัด

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรดำเนินการศึกษาปัสสาวะบำบัด ลักษณะวิจัยเชิงคุณภาพ โดยให้ระบุกิจกรรม(Intervention) ที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น การสัมภาษณ์ลึกซึ้ง(Indept Interview) การสนทนากลุ่ม(Focus Group session)
2. ควรดำเนินการศึกษาปัสสาวะบำบัดในกลุ่มโรคเจ็บป่วยรุนแรง ร้ายแรง ตัวอย่างเช่น เอดส์ มะเร็ง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

1. สุวิษณุ ปรัชญาปารมิตา,การแพทย์นอกระบบ 177 ทางเลือกไปสู่สุขภาพ(กรุงเทพ: หจก. ภาพพิมพ์,2541) หน้า 179-182)
2. กองบรรณาธิการ “น้ำปัสสาวะรักษาโรคได้จริงหรือ?,หมอชาวบ้าน 20,240 (เมษายน 2542): 6-11
3. บรรจบ ชุณหสวัสดิกุล ,วิทยาศาสตร์ว่าด้วยน้ำปัสสาวะบำบัดโรค (กรุงเทพ: สำนักพิมพ์รวมธรรมส์,2546) หน้า 24-25,34-36,43,71,36-37,69,40.
4. บัวได้นำ,ทัฬหีสุนด์ิมปัสสาวะรักษาโรคฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (กรุงเทพ:สำนักพิมพ์สุขภาพใจ) หน้า 16-20,23-30,32-34,45,51,66-69,79,88-90,95,100-110,113,114.
5. วีรสิงห์ เมืองมัน “ถาม- ตอบ เรื่องน้ำปัสสาวะ”,หมอชาวบ้าน 20,240(เมษายน 2542):8-9.
6. วิสวัส วันนาวิบูล “น้ำปัสสาวะน้ามหัศจรรย์รักษาโรค” หมอชาวบ้าน 20,240(เมษายน 2542):12-14
7. จุลดิน “ประสบการณ์จริงของนักปฏิบัติธรรม” สารอโศก ฉบับที่ 169 –241(2537 –2544) ฉบับที่244 –255 (มกราคม –ธันวาคม 2545)
8. <http://www.pop.co.th/health/showold>
9. <http://skedic.com/urine>
10. webpage ชุณหสวัสดิกุล,2546
11. http://www.shirleys_wellness_cafe.com/urine.htm
12. salon health&body looking out for NO.10.htm
13. scincetific urine therapy.html
14. urine&urea therapy.html
15. urine therapy – omoha’s heartland heaing center.htm
16. www-hps.com.htm
17. urine therapy.htm
18. wonders of urine therapy.htm
19. urine/urine therapy.htm
20. Assign mass.com
21. Treatment urine therapy.htm
22. <http://www.vark.edu>
23. urine good health .htm
- 24.<http://go.to/cool.health>

ภาคผนวก

ถาม-ตอบ เรื่องน้ำปัสสาวะโดย นพ. วีรสิงห์ เมืองมัน (หน่วยยูโรวิทยา ภาควิชาศัลยศาสตร์ โรงพยาบาล รามาธิบดี)

ในน้ำปัสสาวะมีส่วนประกอบของแร่ธาตุอะไรบ้าง?

ในน้ำปัสสาวะมีทั้งของดี ของที่เปลือยใช้และของที่ร่างกายไม่ต้องการ ซึ่งกำจัดออกไปทางไต ในน้ำปัสสาวะประกอบด้วย แร่ธาตุ คือเกลือโซเดียม โพแทสเซียม แคลเซียม ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และแร่ธาตุเล็กน้อยๆ หลายๆอย่าง และยังมีโปรตีน น้ำตาล รวมทั้งฮอร์โมนออกมาด้วย ฮอร์โมนที่ร่างกายผลิตออกมามีหลายชนิด เช่น ฮอร์โมนต่อมใต้สมอง ฮอร์โมนต่อมหมวกไต พวกนี้ก็ขับออกมาทางปัสสาวะทั้งสิ้น คือร่างกายใช้แล้วมันเปลือยใช้ หรือว่าสร้างมากไปก็จะขับออกมาทางนี้ เราจะตรวจพบได้เสมอในน้ำปัสสาวะ

การดื่มน้ำปัสสาวะนั้นมียุทธศาสตร์ต่อร่างกายไหม ?

การดื่มน้ำปัสสาวะมียุทธศาสตร์ต่อร่างกายเป็นความจริงส่วนหนึ่ง จริงในแง่ที่ว่า เราได้ส่วนที่ร่างกายจะนำกลับไปใช้ได้ เช่นพวกเกลือแร่ แร่ธาตุ หรือในเวลาพลีย เราดื่มน้ำปัสสาวะเข้าไป เราก็จะได้เกลือแร่พวกนี้เข้าไปช่วยให้หายเพลียได้ นอกจากนี้ยังมีฮอร์โมนต่างๆที่ร่างกายขับออกมา พวกสตีรอยด์ ฮอร์โมนเพศ ฮอร์โมนกระตุ้นร่างกาย กระตุ้นการทำงานของเซลล์ต่างๆ เช่น อะดรีนาลินที่ทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า หรือ ฮอร์โมนของคนทั้งหมดประจำเดือนแล้ว เวลากินเข้าไปก็จะกระตุ้นรังไข่ ปัจจุบันเขานำมาสกัดเป็นยา เพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพของการมีลูกได้ ซึ่งมีการใช้กันอยู่

สำหรับข้อเสียก็มีบ้าง ขึ้นอยู่กับว่าเรามีโรคอะไรหรือเปล่า ถ้าเป็นโรคเกาต์ก็ขับกรดยูริกออกมากับปัสสาวะในปริมาณที่เข้มข้นมากมันก็จะตกผลึก อาจจะเป็นนิ่วได้ และในกรณีที่ร่างกายติดเชื้อ เชื้อก็จะปนออกมากับปัสสาวะ อันนี้เป็นข้อเสียถ้าเราดื่มน้ำปัสสาวะเข้าไปเราก็จะได้เชื้อเข้าไป ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่ต้องการ เพราะร่างกายต้องการจะขับออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นการจะบริโภคพวกนี้เราก็ต้องเลือกดู ตำราไทยเขาจะบอกมาให้ดื่มน้ำปัสสาวะของเด็ก เพราะเด็กยังไม่มีโรค

อาจารย์คิดอย่างไรกับการดื่มน้ำปัสสาวะ?

คนทั่วไปมักคิดว่าปัสสาวะเป็นของเสีย ซึ่งเราจะต้องขับออกไป จึงเกิดความรังเกียจไม่กล้าดื่ม ซึ่งบางที่ส่วนเสียมันก็มี ส่วนดีมันก็มี เป็นขาก็ได้เป็นปุ๋ยก็ได้ สัตว์บางอย่างกินปัสสาวะคนเพราะมันยังมีสารอาหารที่ย่อยยังไม่หมด กินเข้าไปก็เป็นอาหารได้

ถ้ามีคนมาขอคำแนะนำในเรื่องการดื่มน้ำปัสสาวะ ในฐานะที่อาจารย์เป็นแพทย์ด้านนี้จะแนะนำอย่างไร?

ผมก็คงจะทดสอบความเชื่อเขาก่อน ว่าเขามีความเชื่อแค่ไหน เพราะคนที่จะมาขอคำแนะนำจากเรา ก็คงจะมีพื้นฐานอยู่พอสมควรแล้ว ที่มาขอคำแนะนำจากเราก็คงต้องการคำยืนยันทางด้านการแพทย์จากเร่อีกทีหนึ่ง

ผมคงจะบอกเขาได้ในแง่ที่ว่า การทำงานของไตเป็นอย่างไร สิ่งที่ออกมาในปัสสาวะนั้นเราหวังอะไรได้บ้าง มีส่วนดี-ส่วนเสียอะไรบ้าง ถ้าเกิดเขาจะดื่มจริงๆผมก็คงห้ามเขาไม่ได้

ผมเชื่อว่าถ้าสุขภาพเขาดี ปัสสาวะมันก็ดี ไม่มีอันตรายอะไร จะได้ประโยชน์ ขึ้นอยู่กับว่าตัวเขาสามารถเอาไปใช้ได้แค่ไหน เพราะมันเป็นสิ่งธรรมชาติอยู่แล้ว

เคยมีคนใช้น้ำเรื่องนี้มาปรึกษาอาจารย์บ้างหรือเปล่า?

ยังไม่เคยมีเพราะพวกที่ดื่มจะเป็นพวกที่เชื่อในลัทธิต่างๆ เขาดื่มแล้วก็ไม่ค่อยจะบอกแพทย์ปัจจุบัน เขาถือว่าเขาเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง เขาจะไปปรึกษากันเอง แล้วแพทย์ปัจจุบันบางคนอาจจะไม่ยอมแนะนำในเรื่องนี้ เพราะเป็นความคิดคนละแนวกัน เพราะฉะนั้นถ้าไปปรึกษาอาจจะไม่ได้สิ่งที่เขาต้องการ ก็เลยไม่มีใครกล้ามาปรึกษา

เคยมีการหยิบยกประเด็นนี้มาพูดคุยกันในวงการแพทย์ปัจจุบันบ้างไหม?

เราไม่เคยพูดคุยกันในแง่ของวิชาการเนื่องจากเรื่องนี้เป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่ง เป็นศาสตร์ทางตะวันออก ดันต่อมาจากอินเดีย เป็นศาสตร์เมื่อ 4-5 พันปีแล้ว คือทางตะวันตกเขาจะมองอะไรกันในแง่วิทยาศาสตร์หมดเลย เขาจะไม่สนใจในแง่นี้ ยกเว้นคนบางกลุ่มบางพวก

เคยมีคนใช้ผ้าอ้อมชุบน้ำปัสสาวะเด็กเช็ดลินที่เป็นฝ้าขาวที่เกิดจากเชื้อราแล้วหายได้ กรณีนี้เป็นไปได้ไหม

ยูเรียในปัสสาวะเป็นยาลดไข้ด้วยแล้วก็มีฤทธิ์เป็นตัวแอนตี้เซบติคด้านเชื้อแบคทีเรียด้วย เช่น ที่นำมาสกัดเป็นยาทาแก้โรคผิวหนังบางชนิด

มีคนนำน้ำปัสสาวะไปบ้วนปาก แล้วบอกว่าทำให้สุขภาพฟันแข็งแรงขึ้น น่าจะเหมือนที่เราใช้น้ำเกลือ บ้วนปากหรือเปล่า ความคิดเห็นผม ผมว่าใช้น้ำเกลือดีกว่า เพราะเกลือที่เราใช้เป็นเกลือโซเดียมคลอไรด์ มีแมกนีเซียม โพแทสเซียมอยู่ในนั้นด้วย ซึ่งเราสามารถกำหนดความเข้มข้นได้ เพราะเกลือนี่เป็นตัวฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ฆ่าเชื้อไวรัสได้ ซึ่งโบราณก็ใช้น้ำเกลือบ้วนปากกันมานานแล้ว

สารอินเตอร์เฟรอนถูกวิเคราะห์ว่ามีอยู่ในน้ำปัสสาวะ และสามารถรักษาโรคเอดส์ได้ เรื่องนี้จริงหรือเท็จแค่ไหน?

ในปัสสาวะมีฮอร์โมนหลายอย่างอินเตอร์เฟรอนก็มี เป็นส่วนที่เป็นภูมิคุ้มกันของร่างกายมันก็มีในน้ำปัสสาวะแต่มีในปริมาณมากน้อยแค่ไหน แล้วจะช่วยรักษาโรคเอดส์ได้ไหม มันก็เป็นเรื่องต้องพิสูจน์กันต่อไป

อาจารย์อยากจะฝากอะไรถึงคนที่สนใจในเรื่องนี้บ้าง?

วิทยาศาสตร์การแพทย์มันผ่านมาหลายสมัยแล้ว คือสมัยก่อนที่คนดื่มน้ำปัสสาวะนั้นอาจจะนมานมาแล้วมาถึงสมัยใหม่ก็แล้วมันมีอะไรที่คิดว่าที่ปลอดภัยกว่า เราก็จะมุ่งเผยแพร่ไปด้านนั้นมากกว่า ทีนี้ประเด็นมันอยู่ที่ว่าที่คุณดื่มน้ำปัสสาวะเพื่อรักษาโรคต่างๆนั้น เป็นเพราะว่าคุณเป็นโรคนั้นโรคนี เพราะฉะนั้นถ้าคุณไม่อยากจะป่วยโรค ก็คือคุณต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กินอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกาย ทำจิตใจให้ผ่อนคลาย พอร่างกายแข็งแรง ก็ไม่ต้องกินยา ไม่ต้องกินปัสสาวะ อย่างนี้จะดีกว่าไหม (วีรสิงห์ เมืองมั่น, 2542: 8, 9)

น้ำปัสสาวะน้ำมหัศจรรย์รักษาโรคจากทฤษฎีแพทย์แผนจีน โดยนพ. วิทวัส วัฒนวิบูล

เรื่องของปัสสาวะสามารถรักษาโรคได้สารพัด ถูกเผยแพร่ออกสู่สาธารณะอย่างครึกโครมเป็นระยะๆ ข่าวน่าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ.2535 โดยบรรยายสรรพคุณว่าสามารถรักษาโรคได้ ตั้งแต่โรลง่ายๆ เช่น หวัด ไปจนถึงโรคร้ายแรง เช่น มะเร็ง โดยการศึกษาวิจัยของสถาบัน (MCL miracle cup of liquid แปลว่า น้ำในถ้วยมหัศจรรย์) ของญี่ปุ่น ขณะเดียวกันก็พบว่า มีการค้นคว้าแปลหนังสือเผยแพร่เป็นภาษาต่างประเทศ

ในขณะที่แพทย์สมัยใหม่หลายคนออกมาคัดค้านว่าความเชื่อในเรื่องน้ำปัสสาวะเป็นน้ำมหัศจรรย์ไม่มีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ยืนยันความพิเศษตามที่กล่าวอ้าง

ในชีวิตจริง ผู้เขียนเคยพบเห็นผู้ที่ใช้น้ำปัสสาวะเพื่อรักษาโรคเรื้อรังของตนเองตามความเชื่อ เนื่องจากผู้ป่วยพบว่าไม่สามารถหาทางออกจากการรักษาโดยการแพทย์แผนปัจจุบัน จึงตัดสินใจลองรักษาตัวเองโดยวิธีนี้

บทความต่อไปนี้คงไม่สามารถให้คำตอบที่เบ็ดเสร็จว่า น้ำปัสสาวะจะสามารถแก้ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บบางอย่าง ในขณะที่เดียวกันก็ไม่อาจสรุปลงไปว่าน้ำปัสสาวะไม่มีคุณค่าใดๆเลยต่อการรักษาโรค

บทความนี้จะเสนอถึงความเชื่อและการใช้น้ำปัสสาวะมารักษาโรคที่การแพทย์แผนจีนได้มีการบันทึกไว้

การรักษาโรคด้วยน้ำปัสสาวะหมายถึง การนำน้ำปัสสาวะของคนหรือสัตว์ (ส่วนที่เป็นน้ำใสและองค์ประกอบในน้ำปัสสาวะ) มาใช้ดื่มเพื่อเข้าสู่ภายในร่างกาย หรือใช้ภายนอกในการรักษาโรค

ประมาณ 1,400 ปีก่อน ในราชวงศ์ชาน ยุคฉีเหลียง บันทึกสรรพคุณทางยาน้ำปัสสาวะไว้ในบันทึกทางการแพทย์ชื่อ “หมิง อวี เปียะ ลู่”

สมัยราชวงศ์ฮั่น แพทย์จีนชื่อ จาง จิง จิง ได้สร้างคำรับยา “น้ำปัสสาวะผสมกับน้ำดีหมู” รักษาภาวะสารหยินในร่างกายเหือดแห้งและพลังหยางถดถอยที่มีอาการรุนแรง

สมัยราชวงศ์ถัง มีบันทึกการใช้น้ำปัสสาวะส่วนใสของเด็กเล็กมารักษาโรคโดยการให้ทาภายนอกในร่างกาย

สมัยราชวงศ์หมิง ในบันทึก “อวี เจียะ เจิ้ง ฉวน” กล่าวถึงการใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรคสตรีภายหลังการคลอด การรักษาโรคกระดูกหักจากอุบัติเหตุ

หนังสือ "เป็น เจ่า จิง ซู" ในสมัยราชวงศ์หมิง กล่าวถึงสรรพคุณของน้ำปัสสาวะ "สามารถขับความร้อน จากความเหนียวล้า และภาวะร้อนภายใน แก้อาเจียนเป็นเลือด รวมถึงสตรีหลังคลอดที่เกิดอาการเวียนศีรษะ อึดอัดเนื่องจากเสียเลือด"

ชนิดของน้ำปัสสาวะและการแยกส่วนของตะกอน

1. น้ำปัสสาวะของคน

เลือกเอาน้ำปัสสาวะของคนที่แข็งแรง เอาเฉพาะน้ำปัสสาวะช่วงกลาง (คือน้ำปัสสาวะส่วนต้นที่เริ่มถ่าย ออกและส่วนปลายขณะที่ถ่ายเกือบสุด เป็นส่วนที่ไม่ใช้) ปกติมักจะใช้น้ำปัสสาวะเด็กที่อายุต่ำกว่า 10 ขวบ ยิ่งเด็กเล็กยิ่งดี การดื่มควรดื่มขณะที่อุ่นๆ หรือทันทีเมื่อน้ำปัสสาวะใหม่ๆ ครั้งละ 1-2 ถ้วย หรือผสมกับยา สมุนไพรตามตำรับยาต่างๆ การใช้ทาภายนอกสามารถใช้ทาโดยตรง ตรงตำแหน่งที่เป็นโรค

2. ตะกอนจากส่วนประกอบในปัสสาวะ (เหวิน จง ไป๋)

เอาน้ำปัสสาวะใส่ไหหรือใส่กาทิ้งไว้เป็นเวลาแรมปี แล้วตักเอาส่วนที่ตกตะกอน แยกเอาสิ่งเจือปนอื่นๆ ออก นำตะกอนไปตากแห้ง ก็จะได้ส่วนที่เป็นสารประกอบหรือตะกอนแห้งลักษณะแข็ง สีขาวเทาปราศจาก สิ่งเจือปน

เหตุผลทางทฤษฎีแพทย์แผนจีน

แพทย์แผนจีนจัดน้ำปัสสาวะของคนปกติทั่วไปเป็นประเภทอินสรรพคุณทางยาเป็นยาเย็น ไม่มีพิษรสชาติ เค็ม รังสู่อวัยวะภายในคือ ตับ ไต ปอด สรรพคุณทางยา เพิ่มธาตุอิน ลดไฟในร่างกาย หูดเลือด สลายการอุดตันของเลือด

ส่วนตะกอนที่ได้จากน้ำปัสสาวะ ส่วนประกอบที่สำคัญในการวิเคราะห์โดยวิธีทางแผนปัจจุบันพบว่า มี แคลเซียมฟอสเฟต แคลเซียมยูเรท ส่วนน้ำปัสสาวะของหญิงตั้งครรภ์จะพบฮอร์โมนโคริโอติก โคนาโดโทรปิน (chroric gonadotropin) ซึ่งสามารถรักษาหญิงที่มีบุตรยาก นอกจากนี้ยังพบสารยูริเคส (Uricase) สามารถ รักษาโรคหลอดเลือดหัวใจขาดเลือด และภาวะอุดตันของหลอดเลือดดำได้ด้วย

ข้อควรระวังเกี่ยวกับการใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรค

1. ควรหาสาเหตุที่แน่นอนของโรคก่อนว่ามีพยาธิสภาพหรือเป็นโรคอะไร เพราะบางโรคสามารถรักษา ได้ง่ายโดยวิธีการแพทย์สมัยใหม่

2. กรณีที่อยากจะทำทดสอบ ควรต้องสนใจ

เนื่องจากปัสสาวะมีคุณสมบัติทางสมุนไพร มีฤทธิ์เย็น คนที่ร่างกายเย็น-พร่องไม่ควรจะรักษาด้วยน้ำ ปัสสาวะ เพราะอาการจะเป็นมากขึ้น

การรักษาด้วยน้ำปัสสาวะตามตำรับแพทย์แผนจีน

ตำรับที่ 1 น้ำปัสสาวะเด็ก 5 ลิตร ผสมกับน้ำผึ้ง 3 ช้อนโต๊ะ

สรรพคุณ รักษาโรคที่มีความร้อนเนื่องจากขาดสารอิน (รวมทั้งอาการที่มีปัสสาวะเหลืองและหอบหืดจากภาวะอินพร่อง)

วิธีใช้ น้ำปัสสาวะของเด็กผู้ชายอายุต่ำกว่า 3 ขวบ จำนวน 5 ลิตร เที่ยวไฟอ่อนๆจนเหลือประมาณ 1 ลิตร ผสมน้ำผึ้ง 3 ช้อนโต๊ะ ดื่มครั้งละ 2 ถ้วยเล็ก วันละ 2 ครั้ง

ตำรับที่ 2 ใช้ปัสสาวะเด็กเล็กน้อย

สรรพคุณ - ใช้อ้อมและดื่มรักษาอาการเจ็บคอ เหนืออกอักเสบ เลือดออกตามไรฟัน

- ดื่มรักษาภาวะเลือดออกจากแผลในกระเพาะอาหาร และลำไส้อักเสบ เช่น อาเจียนเป็นเลือด อุจจาระเป็นเลือด (แต่ไม่ได้ผลในกรณีที่เป็นแผลจากเนื้องอก)

ตำรับที่ 3 ยาจีน แซ่ตี้ 90 กรัม ลูกพุทราแดง 15 ผล และปัสสาวะเด็ก

สรรพคุณ ช่วยขับร้อน ขับชื้นทางเดินปัสสาวะ เช่น ปัสสาวะเป็นเลือด หรือมีนิ่วขนาดเล็กในทางเดินปัสสาวะ

วิธีใช้ ใช้แซ่ตี้คั่วให้ละเอียด เติมน้ำพุทราแดงต้ม และชงกับน้ำปัสสาวะเด็กกินสัก 2-3 ครั้ง

ตำรับที่ 4 หมาก 30 กรัม น้ำขิงสด 30 กรัม ปัสสาวะเด็ก 1 ถ้วย

สรรพคุณ รักษาทำธา ปวดเมื่อย ถ้าไม่มีแรงใจสั่นเหนื่อยง่าย กลืนไส้อาเจียน อารมณ์ดิ่งเครียด

วิธีใช้ ให้ดื่มหมาก แล้วเอาน้ำชงกับน้ำขิงดื่ม ใช้ดื่มก่อนตามด้วยน้ำปัสสาวะเด็ก 1 แก้ว

ตำรับที่ 5 สารตะกอนที่ได้จากส่วนประกอบในน้ำปัสสาวะ

สรรพคุณ โดยทั่วไปมักใช้รักษาโรคปากและลิ้นเป็นแผลเปื่อย เจ็บคอ (คออักเสบ) ปวดฟัน อาเจียนเป็นเลือด เลือดกำเดาออก (จากภาวะมีความร้อนมาก) ตัวอย่างเช่น

- หากลิ้นได้รับการกระทบกระเทือน บดสารตะกอนให้เป็นผงละเอียด โดยผสมกับเหล้ากินครั้งละ 2-5 กรัม

- แผลอักเสบในปาก ใช้น้ำอ้อมเปะบดละเอียดผสมกับสารตะกอน แล้วเติมการบูรเล็กน้อย ใช้น้ำยบบริเวณแผล

- การเลือกคั้นน้ำปัสสาวะควรเลือกน้ำปัสสาวะของเด็กต่ำกว่า 10 ขวบ หรือของคนทีภาวะร่างกายแข็งแรง เป็นสำคัญ

- การเก็บน้ำปัสสาวะต้องใช้น้ำปัสสาวะช่วงกลาง (ช่วงแรกที่เริ่มปัสสาวะและน้ำปัสสาวะส่วนที่ใกล้จะสุดท้ายไม่ใช่)

เนื้อหาข้างต้นนี้เป็นประสบการณ์บันทึกของแพทย์แผนจีนที่นำน้ำปัสสาวะรักษาโรค ส่วนจะเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปคงยาก เพราะปัจจุบันมียาและการรักษาอื่นๆ ที่ง่ายแก่การยอมรับ เพราะคนทั่วไปจะรู้สึกว่

น้ำปัสสาวะเป็นของเสียหรือของสกปรก แต่ถ้าอยากจะทำมาใช้ภายนอกเวลาฉุกเฉิน หรือไม่มีทางเลือกอยากจะทำ
บทความนี้อาจเป็นแนวทางในการเลือกและพอจะเป็นประโยชน์ (วัฒนาวิบูล , 2542)

น้ำปัสสาวะรักษาโรคได้จริงหรือ?(บทความพิเศษ กองบรรณาธิการ หมอชาวบ้าน)

ในช่วงหลายปีมานี้ มีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่เปิดเผยตัวเองว่า ดื่มน้ำปัสสาวะเป็นประจำแล้วรู้สึก
สุขภาพดีขึ้น ในหลายประเทศก็มีกระแสตื่นตัวในเรื่องนี้จนมีการกล่าวอ้างกันว่า ในปัจจุบันมีผู้คนทั่วโลกนับ
ล้านๆคนที่ปฏิบัติในเรื่องนี้ มานำเสนอให้ได้รับทราบกัน

ในที่นี้จึงใคร่รวบรวมเรื่องราวต่างๆ และทัศนคติของผู้ที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ความเชื่อแต่
โบราณ

มีบันทึกนับย้อนหลังนานนับพันปี ว่าตำราชาโบราณในประเทศจีนและอินเดีย มีการใช้น้ำปัสสาวะเด็กมา
ทำยากระสายหรือตัวละลายยา

ในสมัยพุทธกาล พระภิกษุก็มีการใช้น้ำปัสสาวะ (น้ำมูล) ดองลูกสมอหรือมะขามป้อมไว้ฉันเป็นยา
รักษาโรค

ในวัฒนธรรมกรีกและโรมัน ก็มีบันทึกว่ามีการใช้น้ำปัสสาวะเป็นยารักษาโรค

ในสารานุกรมที่ดีพิมพ์ในเยอรมนีเมื่อปี 2390 ก็มีการกล่าวถึงสูตรยาผสมน้ำปัสสาวะ ใช้ทารักษาอาการ
เมร่วง ใช้หยอดตา รักษาอาการเจ็บตา ใช้กั้วคอแก้เจ็บคอ ใช้ดื่มรักษาโรคผิวหนัง เป็นต้น

ความเชื่อของคนไทยแต่โบราณก็มีในทำนองเดียวกันที่ตกทอดมาถึงปัจจุบัน และมีการปฏิบัติกันอยู่ในคน
บางกลุ่ม เช่น การใช้ผ้าอ้อมชุบน้ำปัสสาวะเด็กแล้ววางคั่นเด็กเพื่อแก้อาการผ้าขาว, ใช้น้ำปัสสาวะทาหรือ
ปัสสาวะรดบริเวณแผลที่ถูกแมลงต่อย เพื่อบรรเทาอาการปวดแสบปวดร้อน เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันความเชื่อเหล่านี้ก็ค่อยๆจางหายไป ท่ามกลางความก้าวหน้าทางวิทยาการแผน
ใหม่ หากมีใครกล่าวอ้างว่า น้ำปัสสาวะเป็นยารักษาโรค ผู้คนก็จะมองว่าเป็นสิ่งสกปรก ไร้สาระ

มีคนไทยที่เชื่อและหันมาปฏิบัติในเรื่องนี้ดังคำให้สัมภาษณ์ของคุณมานพ อุดมเดช ในหนังสือ “สิ่ง
มหัศจรรย์แห่งยุค”

ต่อไปนี้จะบันทึกทัศนะสองฝ่ายที่มีความเชื่อ และไม่เชื่อในเรื่องน้ำปัสสาวะ

ฝ่ายที่เชื่อในเรื่องนี้ มีข้อสรุปดังต่อไปนี้

1. น้ำปัสสาวะเป็นของสะอาด มีสารประกอบนับร้อยชนิด ทั้งเกลือแร่ ฮอร์โมน เอนไซม์ สารต้านทานโรค
(เช่น อินเตอร์เฟอรอน) ที่กลั่นมาจากเลือด จึงไม่มีพิษต่อร่างกาย สามารถใช้ดื่ม หยอดตา หยอดจมูก
บ้วนปาก ทานวด รักษาโรคได้แทบทุกระบบ รวมทั้งเป็นยาอายุวัฒนะ ใช้น้ำปรุงสุขภาพของคนทั่วไป

2. มีความเชื่อและสมมติฐานว่า น้ำปัสสาวะมีสารต่างๆที่สามารถเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค นำเชื้อแบคทีเรียและไวรัสได้ แม้ว่าสารเหล่านี้จะมีเจือจางแต่ดื่มเข้าไปแล้วจะเป็นตัวกระตุ้นให้ร่างกายเกิดการปรับดุลจนสามารถเชี่ยวชาญรักษาโรคที่มีอยู่ในร่างกายได้
3. มีตัวอย่างของคนไข้มากมายที่หายจากโรคต่างๆ ขึ้นันถึงประสิทธิผลของน้ำปัสสาวะให้เห็นจริงๆ
4. น้ำปัสสาวะเป็นยาราคาถูกที่สุดในโลก (ไม่ต้องซื้อต้องหา) ผู้คนสามารถปฏิบัติด้วยตนเองอย่างง่ายดาย ไม่ต้องให้หมอสั่งหรือตรวจรักษา จึงเป็นวิธีการที่ช่วยให้ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างเต็มที่
5. ทราบดีว่ามีจุดอ่อน คือยังขาดการทดลองวิจัยอย่างเป็นทางการ ในการศึกษาผลของปัสสาวะบำบัด จึงมีความพยายามจะหาทางพิสูจน์ในเรื่องนี้ต่อไป โดยหลายประเทศได้มีการตั้งศูนย์วิจัยในเรื่องนี้กันแล้ว

ฝ่ายที่ยังไม่เชื่อ มีข้อสรุปดังต่อไปนี้

1. ยอมรับว่าน้ำปัสสาวะของคนปกติทั่วไป มีสารต่างๆที่ออกมาจากเลือด ไม่มีเชื้อโรคเจือปน (ซึ่งแตกต่างจากอุจจาระที่มีเชื้อโรคอยู่มากมาย) ยกเว้นในรายที่มีการติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ ก็จะมีเชื้อโรคอยู่ ดังนั้น การดื่มน้ำปัสสาวะของคนปกติทั่วไปจึงไม่มีอันตรายต่อร่างกาย (หากไม่รู้ลึก รังเกียจว่าเป็นสิ่งขบถ่าย)
2. แต่สารต่างๆในน้ำปัสสาวะ แม้แต่สารต้านโรค (เช่น อินเตอร์เฟอรอน) นั้น ก็มีปริมาณที่เจือจางมาก ยังน้อยกว่าที่อยู่ในเลือด ดังนั้นการดื่มน้ำปัสสาวะกลับเข้าไปในร่างกาย จึงไม่น่าจะมีผลต่อการบำบัดโรค ส่วนความเชื่อหรือสมมติฐานที่นักปัสสาวะบำบัดสันนิษฐานกันนั้น ยังเป็นความเชื่อ ซึ่งยังไม่สามารถพิสูจน์ว่าเป็นความจริง
3. ตัวอย่างคนไข้ที่เล่าขานกันนั้นอาจหายจากโรคจริง แต่ก็ไม่มีน้ำหนักพอเพียงที่จะบอกว่าหายเพราะผลของการบำบัดด้วยน้ำปัสสาวะ

การหายของโรค หรือความรู้สึกว่าสุขภาพดีขึ้นนั้นอาจเป็นผลมาจากจิตใจ (พลังจิต) ซึ่งวงการแพทย์ยอมรับว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพอยู่ไม่น้อย พลังจิตนั้นอาจมาจากการฝึกสมาธิ การมองในเชิงบวก การปลุกเร้าจิตใจตัวเอง ความศรัทธาต่อวิธีการ (พิธีกรรม)

วงการแพทย์มีคำว่า “ ผลยาหลอก ” (placebo effect) ซึ่งหมายถึง การให้คนไข้กินยาหลอกๆ แต่ถ้าเชื่อว่าเป็นยาจริงๆ ก็ทำให้เกิดพลังจิตกล้าแข็ง ทำให้โรคทุเลา หรือหายได้

นอกจากนี้คนไข้บางคนอาจมีการรักษาโดยวิธีอื่นร่วมกันไป การหายของโรคจึงบอกไม่ได้ชัดว่ามาจากปัสสาวะบำบัดโดยตรงเพียงอย่างเดียว

ส่วนกลุ่มคนที่ดื่มน้ำปัสสาวะ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในเรื่องสุขภาพสูง มักมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีเป็นพื้นฐาน เช่น ออกกำลังกาย ทำสมาธิ กินอาหารสุขภาพ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ไม่เที่ยวกลางคืน ฯลฯ จึงเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีเป็นทุนเดิม การที่ดื่มน้ำปัสสาวะแล้วรู้สึกสุขภาพดีนั้น อาจเป็นเพียงอุปาทานเท่านั้นเอง

4. หนทางที่จะทำให้เกิดการยอมรับในเรื่องปีศาจะบ้ำบัด (รวมทั้งการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ) นั้นอยู่ที่ค้องหาทางพิสูจน์อย่างเป็นทางการเป็นวิทยาศาสตร์ ตามแบบการทดลองยาของแพทย์แผนปัจจุบัน มิใช่พิจารณาจากกรณีคนไข้เฉพาะรายเพียงไม่กี่คน ซึ่งเรื่องนี้คงต้องอาศัยนักวิทยาศาสตร์ที่สนใจได้ร่วมกันศึกษาวิจัยจนพิสูจน์ให้ได้ชัดเจน บางครั้งคำตอบอาจจะบอกว่า ปีศาจะบ้ำบัดมีประโยชน์ในบางแง่มุม และความเชื่อในบางด้านก็อาจเป็นความเท็จก็ได้

แบบสอบถามการใช้น้ำมูตรบำบัด

เลขที่วิจัย.....

คำอธิบาย โปรดกรอกในใต้เครื่องหมาย \surd ลงใน หรือเติมข้อความตรงตามความเป็นจริงของท่าน

ข้อมูลทั่วไป

1. ท่านอายุ.....ปี

2. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

3. สถานภาพสมรส

1. โสด

2. คู่

3. หม้าย

4. หย่าร้าง

4. ท่านจบการศึกษาชั้นใด

1. ไม่ได้เรียน

2. ประถมศึกษา

3. มัธยมศึกษาตอนต้น

4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

5. อนุปริญญา/ปวส.

6.ปริญญาตรี

8. สูงกว่าปริญญาตรี

9. อื่นๆ ระบุ..... 5.

ที่พักอาศัย

1. เขตเมือง/เทศบาล

2. เขตชนบท/นอกเขตเทศบาล

6. อาชีพ

1. พระหรือนักบวช

2. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3. ข้าราชการบำนาญ

4. เกษตรกร

5. ค้าขาย

6. รับจ้าง

7. นักธุรกิจ

8. แม่บ้าน

9. ว่างาน

10. อื่นๆ ระบุ.....

7. รายได้เฉลี่ยต่อปีของท่านคือ.....บาท

ข้อมูลการใช้น้ำมูตรบำบัด

1. ท่านรู้เรื่องน้ำมูตรบำบัดจากแหล่งใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เพื่อน
- 2.ญาติ
- 3. ครู - อาจารย์
- 4. พระ
- 5. พระไตรปิฎก
- 6. แพทย์แผนปัจจุบัน
- 7. แพทย์พื้นบ้าน
- 8. วิทยู
- 9. โทรทัศน์
- 10. หนังสือ
- 11. หนังสือพิมพ์
- 12. อินเทอร์เน็ต
- 13. อื่นๆ ระบุ.....
- 14. ไม่เคยรู้มาก่อนเลย

2. ท่านเคยใช้น้ำมูตรบำบัดด้วยวิธี (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ไม่เคยใช้ เพราะ.....
- 2. ดื่ม
- 3. ทา
- 4. หยอดตา
- 5. หยอดหู
- 6. ฟันจุมูก
- 6. อื่นๆ ระบุ.....

3. ทุกวันนี้ท่านยังคงใช้น้ำมูตรบำบัดหรือไม่

- 1. เลิกใช้แล้วสาเหตุที่เลิกใช้คือ.....
- 2. ใช้ โดยวิธี

() 1. ดื่ม ครั้งละประมาณ.....ช้อนโต๊ะ วันละ.....ครั้ง
เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 ก่อนอาหาร หลังอาหาร
 ดื่มเวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

() 2. ทา วันละ.....ครั้ง
เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 ทาเวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

() 3. หยอดตา ครั้งละ.....หยด วันละ.....ครั้ง
เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 หยอดตาเวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

() 4. หยุดทุก ครั้งละ.....หยุด วันละ.....ครั้ง

เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 หยุดทุกเวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

() 5. พ้นจุมูก วันละ.....ครั้ง

เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 พ้นจุมูกเวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

() 6. อื่นๆ ระบุ.....

วันละ.....ครั้ง

เวลา เช้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน
 ใช้เวลาที่มีอาการ เวลาไหนก็ได้

4. เหตุจูงใจที่ท่านใช้น้ำมูตรบำบัด เพราะ

1. ราคาถูก (ไม่เสียค่าใช้จ่าย)

2. สะดวก

3. มีผู้แนะนำให้ใช้

4. คิดว่าไม่มีผลข้างเคียง

5. ทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้า (นิสสัย 4)

6. อื่นๆ ระบุ.....

5. ท่านใช้น้ำมูตรบำบัดมา.....ปี.....เดือน.....วัน

6. ท่านใช้น้ำมูตรบำบัดเพื่อ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

1 เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นโรค ระบุ.....

2. เพื่อให้มีสุขภาพดี แข็งแรง ในเรื่อง.....

3. เพื่อให้ทำสมาธิได้ดีขึ้น

4. เพื่อรักษาโรค ระบุ โรคหรืออาการที่ท่านเป็น

7. ในการใช้น้ำมูตรบำบัด ท่านมีอาการไม่พึงประสงค์หรือไม่

1. ไม่มีอาการ

2. ไม่แน่ใจ

3. มีอาการ ได้แก่

() 1. ไข้

() 2. ท้องเสีย

() 3. อ่อนล้า

() 4. อื่น

- () 5. ปวดกล้ามเนื้อ () 6. ปวดไหล่
 () 7. กลืนไส้ อาเจียน
 () 8. อื่นๆ ระบุ.....

8. ในระหว่างที่ท่านใช้น้ำมูลรบบำบัด ท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. กินยาแผนปัจจุบันร่วมด้วย
 2. กินยาแผนโบราณหรือสมุนไพรร่วมด้วย
 3. มีการรักษาอย่างอื่นร่วมด้วยคือ.....
 4. ไม่ได้การใช้วิธีการรักษาอย่างอื่นร่วมด้วย

9. ท่านเห็นผลที่ที่เกิดขึ้น จากการใช้น้ำมูลรบบำบัดหรือไม่

1. เห็นผล 2. ไม่เห็นผล
 3. ไม่แน่ใจ

10. ท่านได้แนะนำให้ผู้อื่นใช้น้ำมูลรบบำบัดหรือไม่

1. แนะนำ 2. ไม่เคยแนะนำ

11. ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับการใช้น้ำมูลรบบำบัด

.....

*****ขอขอบคุณที่ท่านได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****